

Wanneer mijn oudste broer bijtijds van zijn werk kwam hielp hij moeder, dan was het een leven bij het zien hoe hij die koeken met een handzwei in de pan keerde en in de hoogte wipte, waarbij hij zich soms vergiste in zijn worp en de pannekoek aan de zoldering bleef plakken.

Moeder, een klein dik vrouwke, omringt door haar talrijk kroost, die er vreugde bij hadden moeder zo te zien, terwijl zij in haar zetel zat te gichelen van huiselijk geluk. Vijf zonen en een dochter uit het eerste huwelijk langs vaders kant, een zoon uit het eerste huwelijk langs moeders kant, een dochter en een zoon, de twee laatste kleutels, nog in leven, uit haar huwelijk met mijn vader.

Vader maakte deel van de Rederijkerkamer "De Roos" en "Vlamingen Vooruit". Mijn oudste zuster Louisa deed aan toneel en leerde mij versjes.

Natuurlijk liep het altijd niet goed met zo een schaar jonge kinderen. 'S middags zaten de twee jongste het eerst aan de lange tafel terwijl moeder nog aan het koken en braden was, zolang liep alles goed af.

Een van de grootste jongens, Ture, kwam binnen zette zich aan tafel, terwijl de tweede, Pikke, zijn intrede deed, deze trok de stoel onder het zitvlak uit van Ture en het zat er op..... Moeder tussen haar koken en braden in, gebruikte haar ganse woordenschat om de bengels tot bedaren te brengen, en zo kwam de eene na de andere, met hongerige magen, elkander plagen tot zij de zware tred hoorden van vader, die natuurlijk <sup>de</sup> ~~het~~ laatste van de werken kwam. Vader met een ernstige blik nam ons allen in ogenschouw... en moeder met een goedhartig gebaar bracht alles in orde. Er werd opgediend uit grote soepkefels, schotels en bierkannen. De bengels in afwach- tende houding om aan 't smullen te gaan, bekeken de eene de andere zijn telloor, onder de ernstige waakzaamheid van vader. Zeer handig bezorgde moeder ieder zijn deel en na een kruisje ~~er~~ terwijl moeder haar middaggebed las, kon het noenmaal beginnen... Als, bij ongeluk van toeval, ik, de kleinste in mijn onozelheid, vroeg naar het kroontje, dat onderaan op mijn telloor stond. Om zeker te zijn dat het wel de mijne was, en daar ik niet aanstonds antwoord kreeg, de tellor omdraaide met al wat er op lag... en weer was het eet- maal onderbroken. Moeder en de werkvrouw konden de plaats opruimen